

ARXIU BANCAIXA

Història Sindicat Agrícola i Caixa d'Estalvis i Préstecs de Carlet

El Sindicat Agrícola i Caixa d'Estalvis i Préstecs de Carlet (denominació que va tindre en els seus orígens) es va fundar el 18 de setembre de l'any 1909 sent el seu gran promotor el notari Sr. Juan Vicente Mora Berenguer, qui va iniciar el camí de la Caixa amb una llibreta en la qual apuntava els diners que li entregaven primer els joves que llegien el periòdic en sa casa, després els seus amics, els germans dels seus amics i així molta gent que no dubtava a parar-lo pel carrer perquè els anotara en eixa llista de depositaris que cada dia era més llarga. En eixa llibreta apuntava a grans traços, el que en un futur seria el balanç de l'Entitat. La seua primera seu va estar en una planta baixa, al centre de la ciutat.

El primer Consell d'Administració encapçalat pel seu fundador Juan Vicente Mora, comptava amb il·lustres prohoms de la ciutat i amb persones que, no pel seu nom sinó pel seu càrrec, havien de formar part de l'Entitat. El 1946, eren membres del Consell d'Administració, l'alcalde, el capellà arxipreste, el president de la comunitat de llauradors i el del sindicat de Masalet.

La dependència a l'economia agrícola marcaria el caràcter dels diners, uns fons que vénen i van segons els guanys de la collita. Així, les primeres activitats que es van realitzar, de tipus social, van ser encaminades a este sector, mitjançant fórmules associatives que permeteren als agricultors millorar les seues explotacions i que es van prolongar durant tota la seua història. També es van promoure activitats agrícoles hui desaparegudes per la pròpia evolució de l'agricultura de la comarca, destinades a les produccions de llavors: almàsseres d'oli i trilladores comunitàries per al poble.

Tal com s'explica en el llibre *Història de Carlet*, a fi de trobar aigua per transformar en regadiu, vint empreses patrocinades per la Caixa van decidir propiciar les perforacions. Així, el 1945, l'Entitat posa en marxa el pou d'aigua que possibilita l'abastiment d'aigua potable mitjançant la primera xarxa d'aigües de Carlet, infraestructura vital inexistent fins aleshores.

Posteriorment, es van proposar activitats de caràcter assistencial i educatiu, en unes èpoques en què les infraestructures públiques eren escasses. L'Entitat, va marcar l'educació dels carletins durant anys, en els quals no es tenia encara vocació comarcal. La inauguració del Col·legi Juan Vicente Mora el 1926, més conegut com el "Parc escolar", va marcar una fita en la història de la ciutat i de la comarca. Carlet era visitada per un president de govern, en aquell temps Primo de Rivera que inaugurava este projecte educatiu. Va seguir a açò, el Centre d'Estudis més conegut com "l'Acadèmia", on la població de Carlet, en els anys 50 i 60 va poder cursar els estudis de batxillerat. En 1970, es va cedir els 10.000 m² de terreny necessari perquè el Ministeri construïra l'Institut d'Ensenyança Mitjana de Carlet. En les dates citades posa en marxa la Guarderia Infantil que, amb el desenvolupament dels anys, acabaria convertint-se en l'actual Col·legi La Devesa que, dins d'un projecte hui independent de la Caixa, és un centre de referència en la formació de xiquets i joves de la comarca de la Ribera. Com a complement a esta activitat d'educació, el 1958 es va fundar la biblioteca.

ARXIU BANCAIXA

Un altre dels sectors d'acció social, va ser la tercera edat. És per això, que els fons de la Caixa van servir per a pagar pensions que van començar amb tres pessetes. El 1977, el Consell d'Administració cedia terrenys al Servei de Mutualisme Laboral i a les finalitats del Servei d'Assistència a Pensionistes de la Seguretat Social perquè el dit organisme construïra una residència de pensionistes vàlids i una residència assistida. També es van construir vivendes socials per atendre les necessitats peremptòries de la població.

L'activitat agrícola va continuar: el primer magatzem d'adobs ubicat en el mateix edifici on es conserven les oficines centrals, les dues trilladores que tenia en marxa i la fàbrica d'oli.

En 1988 conclouïa una altra de les obres socials que unia dos dels sectors de població que constitueixen un dels objectius de l'Entitat: el mateix edifici en què els carletins van poder comprar el primer adob les primeres dècades del segle es convertia en un edifici destinat a albergar una llar de jubilats i un conservatori de música.

A Carlet, la Caixa ha marcat dates i costums. El dia de l'estalvi se celebrava amb una tradicional sessió de cine i amb regals, l'agenda que regalava la Caixa marcava els dies de l'any i durant un temps les ombrel·les que regalava l'Entitat caracteritzaven les platges pròximes de Cullera i Tavernes d'on eren els seus usuaris.

L'adaptació al destí dels temps ha sigut sens dubte el garant de l'efectivitat de la Caixa d'Estalvis de Carlet que va saber adaptar-se en els anys setanta a la *debacle* de l'agricultura, no per això deixant de costat els serveis que durant tants anys prestava com el magatzem d'adobs, la fàbrica d'olis o l'aigua per al reg.

El món va avançar i amb este la Caixa de Carlet. L'aposta per l'agricultura va deixar pas a un nou auge econòmic. El viver d'empreses seria el paradigma del que la Caixa d'Estalvis hauria pogut ser. El projecte de viver d'empreses i de centre de promoció empresarial naixia als albors dels anys noranta, apostant una vegada més per noves motivacions econòmiques, alhora que s'ampliaven els horitzons.

El centre empresarial de La Trilladora naixia per als nous emprenedors, com aquells primers clients de la Caixa que buscaven en l'Entitat l'ajuda per als seus cultius. Els joves empresaris, no només de Carlet i de la comarca, trobaven allí el seu adob en forma d'informació, assessorament, naus i il·lusió.

La Caixa de Carlet, també va evolucionar. El 1967, les primeres màquines electròniques traspassaven el llindar de les seues oficines i propiciava, en 1973, la seua integració en la societat Sateyca, formada per set caixes valencianes que compartien estructura informàtica. La primera revolució tecnològica la va viure la Caixa d'Estalvis de Carlet el 1988. L'ordinador personal arribava a totes les oficines de la Caixa d'Estalvis de Carlet que en aquell moment ja comptava amb oficines a Tous, Alzira, Alcàntera, Benimodo, Benifaió, l'Alcúdia i Algemesí, i amb cinc caixers automàtics.

L'activitat financera de la Caixa es va desenvolupar circumscrita durant molts anys a la ciutat de Carlet. En 1980 es va iniciar la fase d'expansió per les localitats circumdants fins cobrir la pràctica totalitat de la Ribera Alta amb 16 oficines, 2 agències financeres i 88 empleats, en un treball d'enfortiment de la seua posició de negoci i salut de l'activitat

ARXIU BANCAIXA

financera que van constituir un fonament de futur indispensable per continuar l'objectiu fundacional de l'Entitat.

El 1989, un estudi realitzat per l'empresa Artur Young plantejava tres opcions de viabilitat per a la Caixa. La fusió amb la Caixa d'Estalvis de València, el creixement mitjançant recursos propis o mantindre l'actual agrupació amb altres entitats d'estalvi.

Un 17 de juliol de 1989 es prenia la decisió de fusió per part dels Consells d'Administració de les dues entitats. Una assemblea decidia mesos després continuar amb la Caixa d'Estalvis de Carlet, presidida per Custodio Mendoza. L'any de l'intent de la fusió, la Caixa d'Estalvis de Carlet obtenia els majors beneficis de la seua història, segons el mateix president Custodio Mendoza. Era l'any del 80 aniversari i la Caixa es recuperava de la seua particular crisi. Mitjançant 37 vots en contra, 16 a favor i 2 en blanc, es va decidir no fusionar-se.

El 1993, el Consell d'Administració va donar “llum verda” a un projecte informàtic propi, objecte d'interès de diverses entitats espanyoles i foranes. Eixe sistema el va assumir, posteriorment, l'entitat Crèdit València el 1994.

La necessitat de la fusió no va abandonar mai la Caixa d'Estalvis de Carlet igual com la resta de caixes valencianes. Així, el 1993, una proposta de fusió de Bancaixa acabava, esta vegada sí, amb la dimissió del, aleshores, president, el socialista Vicent Gisbert. Un Consell d'Administració que no va acceptar per unanimitat la pretesa fusió sí que va comportar en este cas la caiguda del Consell d'Administració que va ser llavors encapçalat per la nacionalista Maite Santacruz, presidenta en funcions fins que va ser rellevada pel primer president de l'Entitat que havia sigut treballador de la Caixa d'Estalvis.

De nou, la no fusió es produïa en un any en què la Caixa d'Estalvis de Carlet obtenia immillorables resultats i el seu director, Francisco Espí, dimitia abans de la negociació de la fusió (va seguir com a director adjunt, formant part després de l'equip directiu de l'Entitat en el 2001).

En la història de la Caixa d'Estalvis hi ha hagut presidents com Custodio Mendoza, posterior president de la denominació d'origen del caqui; José Garrido Moya, posterior director general de l'entitat Caixa Rural de l'Alcúdia; José Suey, exalcalde i regidor; o Maite Santacruz, presidenta accidental i posterior líder de la plataforma ‘Salvem La Caixa’.

El 2001, finalment, la Caixa d'Estalvis i Préstecs de Carlet, es va integrar mitjançant fusió amb Bancaixa.

Seu social de la Caixa d'Estalvis i Préstecs de Carlet

En Juan Vicente Mora Berenguer, fundador de la Caixa

Antic logotip de la Caixa d'Estalvis i Préstecs de Carlet

**CAJA DE AHORROS
DE CARLET**

Nou logotip de la Caixa d'Estalvis i Préstecs de Carlet